

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
EVGENI TANČEV
prednesené 5. marca 2020¹

Vec C-549/18

**Európska komisia
proti**

Rumunsku

„Nesplnenie povinností členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Smernica (EÚ) 2015/849 –
Predchádzanie praniu špinavých peňazí – Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Neoznámenie opatrení na
prebratie smernice prijatej na základe legislatívneho postupu – Finančné sankcie – Paušálna pokuta“

I. Úvod

1. V prejednávanej veci Európska komisia podala žalobu pre nesplnenie povinnosti proti Rumunsku na základe článku 258 ZFEÚ za to, že do 26. júna 2017 neprijalo opatrenia potrebné na prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES,² alebo že v každom prípade neoznámilo tieto opatrenia Komisii.
2. Okrem toho Komisia na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ navrhuje, aby Súdny dvor uložil Rumunsku paušálnu pokutu, ktorá bola nakoniec stanovená na 4 536 667,20 eura, za porušenie povinnosti oznámiť opatrenia prijaté na prebratie smernice 2015/849. Pôvodne navrhovala aj uloženie denného penále vo výške 21 974,40 eura, tento návrh však v priebehu konania vzala späť.
3. V dôsledku toho má Súdny dvor v prejednávanej veci príležitosť rozvinúť svoju judikatúru týkajúcu sa uplatňovania článku 260 ods. 3 ZFEÚ, ktorá vyplýva zo zásadného rozsudku z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete).³ Článok 260 ods. 3 ZFEÚ je významným nástrojom, ktorý bol zavedený Lisabonskou zmluvou a vďaka ktorému môže Komisia podať na Súdnom dvore žalobu pre nesplnenie povinnosti na základe článku 258 ZFEÚ s odôvodnením, že členský štát „porušil svoju povinnosť oznámiť opatrenie, ktorým transponoval smernicu prijatú v súlade s legislatívnym postupom“, a zároveň požiadať Súdny dvor o uloženie finančných sankcií tomuto členskému štátu.

1 Jazyk prednesu: angličtina.

2 Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73.

3 C-543/17, EU:C:2019:573. Už predtým sa niekoľko vecí týkalo článku 260 ods. 3 ZFEÚ, ale žaloby boli vzaté späť, skôr než Súdny dvor vydal rozsudok. V dvoch prípadoch boli vydané návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci Komisia/Poľsko (C-320/13, neuvverejnené, EU:C:2014:2441), a moje návrhy vo veci Komisia/Španielsko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Hypotekárny úver) (C-569/17, EU:C:2019:271), ktorými sa budem zaoberať v nižšie uvedenej analýze.

4. Túto vec Súdny dvor prejednáva súbežne s vecou Komisia/Írsko (C-550/18), v ktorej dnes prednesiem návrhy. Obe veci vyvolávajú dve kľúčové otázky: po prvé, či Komisia musí uviesť dôvody svojho rozhodnutia uplatniť článok 260 ods. 3 ZFEÚ a po druhé, ako sa má posudzovať paušálna pokuta v zmysle tohto ustanovenia. Vyvoláva to aj osobitné otázky, ktoré sa týkajú toho, či opatrenia oznámené v priebehu konania predstavujú splnenie povinností na účely článku 258 a článku 260 ods. 3 ZFEÚ.

5. V týchto návrhoch som dospel k záveru, že Rumunsko si nesplnilo povinnosti vyplývajúce z článku 258 ZFEÚ, a navrhmem, aby mu Súdny dvor uložil paušálnu pokutu v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ.

II. Právny rámec

6. Článok 67 ods. 1 smernice 2015/849 stanovuje:

„Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 26. júna 2017. Komisii bezodkladne oznámia znenie uvedených opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o tomto odkaze upravia členské štáty.“

7. Na základe článku 1 bodu 42 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ,⁴ bol článok 67 ods. 1 smernice 2015/849 nahradený týmto znením:

„1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 26. júna 2017.

Členské štáty uplatňujú článok 12 ods. 3 od 10. júla 2020.

Členské štáty zriadia registre uvedené v článku 30 do 10. januára 2020 a registre uvedené v článku 31 do 10. marca 2020 a centralizované automatizované mechanizmy uvedené v článku 32a do 10. septembra 2020.

...

Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie opatrení uvedených v tomto odseku.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.“

III. Konanie pred podaním žaloby a konanie na Súdnom dvore

8. Keďže Rumunsko Komisii neoznámilo opatrenia na prebratie smernice 2015/849 v stanovenej lehote do 26. júna 2017, poslala mu 18. júla 2017 výzvu, v ktorej ho žiadala o podniknutie nevyhnutných krokov do dvoch mesiacov od doručenia výzvy.

⁴ Ú. v. EÚ L 156, 2018, s. 43.

9. Rumunsko vo svojej odpovedi z 19. septembra 2017 informovalo Komisiu, že opatrenia na prebratie budú prijaté v decembri 2017.

10. V odôvodnenom stanovisku zo 7. decembra 2017 Komisia uviedla, že Rumunsko jej ešte stále neoznámilo opatrenia na prebratie smernice 2015/849, a požiadala ho, nech to urobí v lehote dvoch mesiacov od doručenia odôvodneného stanoviska.

11. Keďže žiadosť Rumunska o predĺženie lehoty na zaslanie odpovede na odôvodnené stanovisko bola zamietnutá, svoju odpoveď zaslalo listom z 8. februára 2018, v ktorom uviedlo, že právne predpisy, ktorými bude prebratá smernica 2015/849, budú prijaté v máji 2018.

12. Keďže Komisia zastávala názor, že Rumunsko stále neprebralo smernicu 2015/849 alebo neoznámilo opatrenia na jej prebratie, 19. júla 2018 sa rozhodla podať žalobu pre nesplnenie povinnosti na Súdnom dvore.

13. Návrhom z 27. augusta 2018 podala Komisia na základe článku 258 a článku 260 ods. 3 ZFEÚ prejednávajúcu žalobu, ktorou sa domáha, aby Súdny dvor:

- po prvé určil, že Rumunsko si tým, že do 26. júna 2017 neprijalo opatrenia potrebné na prebratie smernice 2015/849 alebo v každom prípade tieto opatrenia neoznámilo, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 67 tejto smernice,
- po druhé uložil Rumunsku penále vo výške 21 974,40 eura za každý deň omeškania v plnení povinnosti oznámiť opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia smernice 2015/849 s účinnosťou odo dňa vydania rozsudku v prejednávanej veci,
- po tretie uložil Rumunsku paušálnu pokutu vo výške násobku dennej sumy 6 016,80 eura a počtu dní, ktoré uplynuli odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na prebratie, ktorá je stanovená v dotknutej smernici, do dňa, keď si Rumunsko splní svoje povinnosti, alebo ak si tieto povinnosti nesplní, do dňa vydania rozsudku Súdneho dvora, aspoň vo výške najnižšej paušálnej pokuty 1 887 000 eur, a
- po štvrté zaviazal Rumunsko na náhradu trov konania.

14. Rumunsko vo vyjadrení k žalobe, ktoré podalo 7. novembra 2018, navrhuje, aby Súdny dvor:

- po prvé čiastočne zamietol žalobu Komisie vzhľadom na to, že smernica bola čiastočne prebratá platnou vnútroštátnou právnou úpravou,
- po druhé zamietol žalobu Komisiu v rozsahu, v akom v nej Komisia navrhuje uloženie finančných sankcií Rumunsku na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, a
- po tretie subsidiárne zamietol návrh Komisie na uloženie paušálnej pokuty a v každom prípade znížil sumu sankcií, ktoré požaduje Komisia, v rozsahu, ktorý odráža osobitné prvky porušenia a správanie Rumunska.

15. Komisia a Rumunsko podali aj repliku a dupliku, a to 17. decembra 2018 a 15. februára 2019.

16. Listom z 28. augusta 2019 Komisia oznámila Súdnemu dvoru, že čiastočne berie žalobu späť. Nepožadovala už uloženie denného penále, lebo tento návrh sa stal bezpredmetným vzhľadom na to, že Rumunsko v plnom rozsahu prebralo smernicu 2015/849 vnútroštátnou právnou úpravou, ktorá bola oznámená 18. júla 2019 a nadobudla účinnosť 21. júla 2019. Komisia považovala posledný uvedený dátum za deň, keď si Rumunsko splnilo svoje povinnosti, a na základe toho stanovila požadovanú paušálnu pokutu na 4 536 667,20 eura. Rumunsko predložilo svoje pripomienky k tomuto listu 30. septembra 2019.

17. Rozhodnutiami zo 6. decembra 2018 a 7. januára 2019 bol Belgicku, Estónsku, Francúzsku, Írsku a Poľsku umožnený vstup do konania ako vedľajších účastníkov na podporu návrhov Rumunska. Dňa 14. februára 2019 Írsko vzalo späť svoju žiadosť o vstup do konania v prejednávanej veci. Komisia 11. júna 2019 predložila svoje pripomienky k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania, ktoré podalo Belgicko, Estónsko, Francúzsko a Poľsko.

18. Dňa 10. decembra 2019 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá Komisia, Estónsko a Rumunsko.

IV. Zhrnutie tvrdení účastníkov konania

A. Nesplnenie povinností vyplývajúcich z článku 258 ZFEÚ

19. Komisia tvrdí, že Rumunsko do 26. júna 2017, ktorý je v článku 67 smernice 2015/849 určený ako deň uplynutia lehoty, neprijalo opatrenia potrebné na prebratie smernice alebo jej tieto opatrenia neoznámilo.

20. Komisia ďalej tvrdí, že 40 vnútroštátnych opatrení oznámených v októbri 2018 po podaní tejto žaloby, ktoré Rumunsko spomína vo vyjadrení k žalobe (ďalej len „oznámené opatrenia“), nezabezpečuje čiastočné prebratie smernice 2015/849. Tieto opatrenia, ktorými sa preberajú predchádzajúce smernice zrušené smernicou 2015/849,⁵ nie sú postačujúce na prebratie smernice 2015/849, lebo medzi uvedenými smernicami existujú výrazné rozdiely a smernica 2015/849 zavádza mnoho nových prvkov. Ani jedno z oznámených opatrení neodkazuje na smernicu 2015/849 – 37 z nich bolo zavedených pred prijatím smernice – a Rumunsko nepredložilo nijaký dokument, ktorý by vysvetľoval vzťah medzi ustanoveniami smernice 2015/849 a zodpovedajúcimi ustanoveniami vnútroštátnych opatrení v súlade s odôvodnením 67 smernice. Ako zdôraznila na pojednávaní, príloha k vyjadreniu k žalobe sa nepovažuje za riadne oznámenie takého vysvetľujúceho dokumentu.⁶

21. Rumunsko tvrdí, že chcelo zabezpečiť úplné prebratie smernice 2015/849 a na tento účel sa usilovalo zaistiť včasné prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by zahŕňala ustanovenia tejto smernice v jedinom akte, vnútroštátne postupy však spôsobili prekročenie určených lehôt.

22. Rumunsko tvrdí, že svoju povinnosť prebrať smernicu 2015/849 neporušilo v plnom rozsahu, lebo oznámené opatrenia preberajú predchádzajúce smernice, ktoré boli zrušené smernicou 2015/849, a teda v rozsahu, v akom boli ustanovenia týchto smerníc zahrnuté do smernice 2015/849, tieto opatrenia zabezpečujú čiastočné prebratie smernice. Skutočnosť, že tieto opatrenia neodkazujú na smernicu 2015/849, nebráni tomu, aby išlo o opatrenia na jej prebratie, lebo umožňujú dosiahnutie cieľov smernice 2015/849. Informácie o vzťahu medzi týmito opatreniami a smernicou 2015/849 poskytlo Rumunsko v prílohe k svojmu vyjadreniu k žalobe.

⁵ Konkrétne smernice 2005/60 a 2006/70; pozri bod 1 vyššie.

⁶ Komisia odkazuje na rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 99).

B. Uplatnenie článku 260 ods. 3 ZFEÚ

23. Komisia na základe svojho oznámenia o vykonávaní článku 260 ods. 3 ZFEÚ⁷ tvrdí, že skutočnosť, že Rumunsko si nespĺnilo povinnosť oznámiť opatrenia na prebratie v zmysle článku 67 smernice 2015/849, patrí do pôsobnosti článku 260 ods. 3 ZFEÚ. Ako je uvedené v následnom oznámení,⁸ jej prispôbený postup, v rámci ktorého vo všeobecnosti požaduje paušálnu pokutu a penále, sa uplatní v prejednávanej veci.

24. Komisia tvrdí, že jej rozhodnutie systematicky požadovať uloženie finančných sankcií podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ neznamená, že neuplatňuje svoju právomoc voľnej úvahy. Článok 260 ods. 3 ZFEÚ jej priznáva širokú právomoc voľnej úvahy, ktorá je obdobná ako voľná úvaha pri rozhodovaní o začatí konania na základe článku 258 ZFEÚ.⁹ Nemusí preto uviesť konkrétne dôvody, pre ktoré sa rozhodla uplatniť článok 260 ods. 3 ZFEÚ. Ďalej tvrdí, že lehoty na preberanie smerníc sú dostatočne závažné na to, aby odôvodnili uloženie paušálnej pokuty.

25. Čo sa týka určenia finančných sankcií, Komisia tvrdí, že spôsob výpočtu finančných sankcií na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ by mal byť rovnaký ako v prípade článku 260 ods. 2 ZFEÚ.¹⁰ Na základe toho Komisia navrhuje uloženie paušálnej pokuty vo výške 4 536 667,20 eura s účinnosťou ku dňu vydania rozsudku Súdneho dvora. Táto suma je násobkom dennej sumy 6 016,80 eura a počtu dní trvania porušenia (754),¹¹ pričom ide o obdobie odo dňa uplynutia lehoty na prebratie stanovenej v smernici 2015/849 (27. júl 2017) do dňa, ktorý predchádzal ukončeniu porušenia (20. júl 2019), keďže 21. júla 2019 Rumunsko úplne prebralo smernicu 2015/849.¹² Komisia poukazuje na to, že trvanie porušenia je dôležitým prvkom pri určovaní vhodnej sankcie a malo by sa počítať odo dňa uplynutia lehoty na prebratie, lebo v ten deň dochádza k neoznámeniu opatrenia na prebratie zo strany členského štátu, a nie odo dňa uplynutia lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku.¹³

26. Ďalej Komisia pri výpočte dennej sumy paušálnej pokuty vo výške 6 016,80 eura, ktorá je výsledkom súčinu základného paušálu, koeficientu závažnosti a faktora „n“,¹⁴ navrhuje pre závažnosť porušenia koeficient 8 na stupnici od 1 do 20. Vychádza pritom z ustálených parametrov, ktoré sa týkajú po prvé významu smernice 2015/849 ako kľúčového nástroja na zabezpečenie účinnej ochrany európskeho finančného trhu pred hrozbami spojenými s práním špinavých peňazí a financovaním terorizmu a po druhé účinkov, ktoré má na verejné a súkromné záujmy skutočnosť, že Rumunsko smernicu neprebralo, a jej vplyv na európsky finančný trh, investorov a občanov. Zároveň považuje predĺženie lehoty na prebratie určenej v smernici 2018/843 na vytvorenie centrálnych registrov podľa článkov 30 a 31 smernice 2015/849 za poľahčujúcu okolnosť, pričom zdôrazňuje, že lehota na prebratie ďalších povinností stanovených v smernici 2015/849 zostáva nezmenená.

27. Rumunsko s podporou Belgicka, Estónska a Francúzska tvrdí, že keďže smernica 2015/849 bola do rumunského práva čiastočne prebratá, článok 260 ods. 3 ZFEÚ sa neuplatní. Subsidiárne tvrdí, že finančné sankcie navrhnuté Komisiou musia byť prispôbené okolnostiam prejednávanej veci.

7 Oznámenie Komisie – Vykonávanie článku 260 ods. 3 ZFEÚ (Ú. v. EÚ C 12, 2011, s. 1; ďalej len „oznámenie z roku 2011“), najmä body 7, 19 a 21.

8 Oznámenie Komisie – Právo EÚ: Lepšie výsledky pomocou lepšieho uplatňovania práva (Ú. v. EÚ C 18, 2017, s. 10; ďalej len „oznámenie z roku 2017“), najmä s. 15 – 16.

9 Oznámenie z roku 2011, najmä body 16 a 17.

10 Oznámenie z roku 2011, najmä body 23 a 28; oznámenie z roku 2017, s. 15.

11 Oznámenie z roku 2011, bod 28 [ktorý odkazuje na oznámenie Komisie – Uplatňovanie článku 228 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ C 126, 2007, s. 15; ďalej len „oznámenie z roku 2005“), body 19 až 24].

12 Pozri bod 16 vyššie. Komisia navrhla aj uloženie denného penále, tento návrh však vzala späť. Týmto výpočtom sa preto ďalej nebudem zaoberať.

13 Komisia sa odvoláva najmä na rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorychlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 88).

14 Pozri oznámenie z roku 2005, najmä bod 24. Komisia vychádza z údajov uvedených v oznámení Komisie – Aktualizácia údajov používaných pri výpočte paušálnych pokút a penále, ktoré bude Komisia navrhovať Súdnemu dvoru Európskej únie v konaniach o nesplnení povinnosti [C(2017)8720 final] (Ú. v. EÚ C 431, 2017, s. 3).

28. Pokiaľ ide o uloženie finančných sankcií, Rumunsko s podporou Belgicka, Estónska, Francúzska a Poľska tvrdí, že prax Komisie spočívajúca v systematickom požadovaní finančných sankcií na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ je nesprávna. Komisia musí pre svoje rozhodnutie uplatniť článok 260 ods. 3 ZFEÚ uviesť dôvody s prihliadnutím na skutkové a právne okolnosti jednotlivých vecí. Vzhľadom na okolnosti tejto veci – okrem iného na mimoriadne krátke konanie pred podaním žaloby, zložitosť smernice 2015/849, úsilie Rumunska o spoluprácu a čiastočné prebratie smernice 2015/849 z jeho strany – a na to, že Komisia svoje rozhodnutie požadovať finančné sankcie neodôvodnila, sú tieto sankcie nedôvodné.

29. Rumunsko ďalej tvrdí, že uloženie paušálnej pokuty je nedôvodné a neprimerané. Ako uznáva judikatúra týkajúca sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ,¹⁵ paušálna pokuta sa ukladá vo výnimočných situáciách a nie je automatická. Rovnako prekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na splnenie povinností zo strany Rumunska, najmä vzhľadom na to, že si svoje povinnosti splnilo, vplyv na verejné a súkromné záujmy je precenený a Súdny dvor nikdy neodsúdil Rumunsko za to, že by nejakú smernicu neprebralo včas. Ako zdôraznilo na pojednávaní a ako Francúzsko uvádza vo svojich pripomienkach, pokiaľ si členský štát splní povinnosti v priebehu konania, paušálna pokuta nie je dôvodná, lebo nepodporuje ciele článku 260 ods. 3 ZFEÚ, ktoré spočívajú v podnecovaní k preberaniu smerníc a v uľahčovaní ukladania finančných sankcií.¹⁶

30. Pokiaľ ide o určenie finančných sankcií, Rumunsko s podporou Belgicka, Francúzska a Poľska tvrdí, že spôsob výpočtu sankcií v zmysle článku 260 ods. 2 a 3 ZFEÚ by nemal byť rovnaký a kritériá by mali byť prispôbené typu porušenia uvedeného v článku 260 ods. 3 ZFEÚ. Rumunsko sa domnieva, že v prejednávanej veci je koeficient závažnosti príliš vysoký, lebo ide o čiastočné prebratie a Rumunsko počas celého konania spolupracovalo. Rovnako je neprimerané brať do úvahy trvanie porušenia podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ a subsidiárne by sa mal použiť dátum stanovený v odôvodnenom stanovisku, lebo práve vtedy Súdny dvor posudzuje, či si členský štát splnil povinnosti.¹⁷ Ak by teda mal Súdny dvor uložiť paušálnu pokutu, jej výška by sa mala výrazne znížiť a navyše by mala odrážať okolnosti tejto veci a správanie Rumunska.

V. Analýza

A. Nesplnenie povinností v zmysle článku 258 ZFEÚ

31. Treba pripomenúť, že v konaniach podľa článku 258 ZFEÚ oznámenie, ktoré musia členské štáty vykonať v súlade so zásadou lojálnej spolupráce uvedenou v článku 4 ods. 3 ZFEÚ, musí obsahovať dostatočne jasné a presné informácie, pokiaľ ide o obsah vnútroštátnych noriem, ktoré preberajú smernicu. Toto oznámenie, ktoré môže byť sprevádzané tabuľkou zhody, tak musí jednoznačne označovať tie zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, o ktorých sa členský štát domnieva, že si nimi splnil jednotlivé povinnosti, ktoré mu ukladá táto smernica. Nesplnenie tejto povinnosti členským štátom, či už ide o úplnú alebo o čiastočnú absenciu informácie, alebo o nedostatočne jasnú a presnú informáciu, môže samo osebe odôvodniť začatie konania podľa článku 258 ZFEÚ.¹⁸

¹⁵ Rumunsko sa odvoláva najmä na rozsudok z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko (C-121/07, EU:C:2008:695, body 62, 63 a 69).

¹⁶ Rumunsko sa odvoláva na rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorychlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 52).

¹⁷ Rumunsko sa odvoláva najmä na rozsudok zo 6. októbra 2009, Komisia/Španielsko (C-562/07, EU:C:2009:614, bod 23 a tam citované judikatúru).

¹⁸ Pozri rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorychlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 51).

32. Súdny dvor najmä konštatoval, že hoci prebratie smernice môže byť zabezpečené vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré už sú účinné, členský štát nie je zbavený formálnej povinnosti oznámiť ich Komisii ani v prípade, že tieto predpisy už oznámil v súvislosti s preberaním predchádzajúcich smerníc.¹⁹ Navyše ak smernica stanovuje, že opatrenia na jej prebratie musia obsahovať odkaz na smernicu alebo musí byť takýto odkaz uvedený pri ich úradnom uverejnení, je nevyhnutné prijať osobitné opatrenia na prebratie.²⁰

33. Z ustálenej judikatúry ďalej vyplýva, že v konaní na základe článku 258 ZFEÚ sa to, či si členský štát nesplnil povinnosti, určuje vzhľadom na situáciu, ktorá v členskom štáte prevládala na konci lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, a Súdny dvor nemôže brať do úvahy následné zmeny.²¹

34. V prejednávanej veci Rumunsko uznáva, že neprijalo a neoznámilo opatrenia potrebné na prebratie smernice 2015/849 do konca lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku, konkrétne do 8. februára 2018.²² Je nesporné, že také opatrenia boli prijaté a oznámené po tomto dátume (pozri bod 16 vyššie), a teda nie je možné brať ich do úvahy.

35. Pokiaľ ide o oznámené opatrenia, ktoré boli v Rumunsku účinné v deň uplynutia lehoty na prebratie, t. j. 26. júna 2017, nepovažujem za presvedčivé tvrdenia, ktoré Rumunsko uviedlo v konaní na Súdnom dvore a podľa ktorých tieto opatrenia môžu byť zohľadnené pri posudzovaní nesplnenia povinností v prejednávanej veci. Keďže podľa článku 67 ods. 1 smernice 2015/849 musia členské štáty zabezpečiť, aby ich opatrenia, ktorými túto smernicu preberú, obsahovali odkaz na smernicu alebo aby bol taký odkaz uvedený pri ich úradnom uverejnení (pozri body 6 a 7 vyššie), Rumunsko musí prijať osobitné opatrenia na prebratie. Rumunsko netvrdí, že oznámené opatrenia spĺňajú túto podmienku. V každom prípade Rumunsko nespochybňuje tvrdenie, že týmito opatreniami nebola smernica 2015/849 prebratá v plnom rozsahu a že boli oznámené v októbri 2018, t. j. po uplynutí lehoty na prebratie smernice 2015/849 a lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku.²³ Vráťim sa k tomu neskôr vo svojej analýze (pozri bod 68 nižšie).

36. Navrhujem preto, aby Súdny dvor rozhodol, že Rumunsko tým, že v určenej lehote neprijalo všetky opatrenia potrebné na prebratie smernice 2015/849 alebo ich v každom prípade neoznámilo, porušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 67 smernice.

B. Uplatnenie článku 260 ods. 3 ZFEÚ

37. Ústredné otázky tejto veci sa týkajú po prvé odôvodnenia rozhodnutia Komisie požadovať finančné sankcie na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ a po druhé primeranosti paušálnej pokuty, čo zas vyvoláva určité všeobecné otázky najmä v súvislosti so spôsobom výpočtu paušálnej pokuty a uplatniteľnosťou judikatúry, ktorá sa týka článku 260 ods. 2 ZFEÚ. Účastníci konania sa nezhodnú ani na tom, či sa v tejto veci uplatní článok 260 ods. 3 ZFEÚ, konkrétne či sa vzťahuje na to, ak členský štát čiastočne neoznámil opatrenia na prebratie.

19 Pozri rozsudok zo 16. júla 2009, Komisia/Írsko (C-427/07, EU:C:2009:457, body 108 a 109).

20 Pozri rozsudok zo 4. októbra 2018, Komisia/Španielsko (C-599/17, neuverejnený, EU:C:2018:813, bod 21).

21 Pozri rozsudok z 18. októbra 2018, Komisia/Rumunsko (C-301/17, neuverejnený, EU:C:2018:846, bod 42).

22 V tomto prípade je referenčným dátumom deň, ktorý nasledoval dva mesiace po doručení odôvodneného stanoviska Rumunsku (pozri bod 10 vyššie), ktorým bol 8. december 2017.

23 Pozri najmä rozsudok z 30. novembra 2006, Komisia/Luxembursko (C-32/05, EU:C:2006:749, bod 25) (potvrdenie skutočnosti, že členský štát si nesplnil povinnosť oznámiť opatrenia na prebratie uvedené v prílohe vyjadrenia k žalobe, a teda po dátume určenom v odôvodnenom stanovisku).

38. Keďže rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete),²⁴ má pre túto problematiku osobitný význam, je nevyhnutné po prvé uviesť niekoľko predbežných pripomienok, ktoré sa týkajú tohto rozsudku (časť 1), a následne preskúmať voľnú úvahu Komisie pri požadovaní finančných sankcií na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, posúdenie finančných sankcií v zmysle tohto ustanovenia a uloženie paušálnej pokuty v prejednávanej veci (časti 2, 3 a 4).

1. Rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete)

39. Treba pamätať na to, že rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete),²⁵ sa zaoberal hlavne vecnou pôsobnosťou článku 260 ods. 3 ZFEÚ a posúdením penále v zmysle tohto ustanovenia. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že výraz „povinnosť oznámiť opatrenie, ktorým transponoval smernicu“, uvedený v článku 260 ods. 3 ZFEÚ znamená, že „sú členské štáty povinné uviesť v prípade každého ustanovenia uvedenej smernice vnútroštátne ustanovenia alebo ustanovenia zabezpečujúce jej prebratie. Ak už k tomuto oznámeniu spolu s prípadným predložením tabuľky zhody došlo, prináleží Komisii, aby na účely uplatnenia návrhu na uloženie dotknutému členskému štátu peňažnej sankcie stanovenej v tomto ustanovení preukázala, že niektoré opatrenia na prebratie zjavne chýbajú alebo nepokrývajú celé územie dotknutého členského štátu“.²⁶

40. Súdny dvor ďalej konštatoval, že uloženie penále na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ je odôvodnené, len ak porušenie pretrváva do posúdenia skutkových okolností Súdny dvorom, a judikatúra týkajúca sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ sa musí uplatniť analogicky v prípade článku 260 ods. 3 ZFEÚ, keďže penále na základe oboch ustanovení sleduje ten istý cieľ. S prihliadnutím na svoju voľnú úvahu v tejto oblasti a na kritériá vyplývajúce z judikatúry týkajúcej sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ Súdny dvor uložil Belgicku denné penále vo výške 5 000 eur za to, že neprijalo a neoznámilo opatrenia na prebratie troch článkov dotknutej smernice v súvislosti s jedným zo svojich regiónov.²⁷

41. Na základe toho treba uviesť, že Súdny dvor v rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) vykladal vecnú pôsobnosť článku 260 ods. 3 ZFEÚ v tom zmysle, že sa vzťahuje na neoznámenie opatrenia zo strany členského štátu, ktoré predstavuje neúplné (čiastočné) prebratie dotknutej smernice.²⁸ Súdny dvor tiež použil rovnakú metódu na posudzovanie penále v zmysle článku 260 ods. 2 a 3 ZFEÚ, pričom kládol dôraz na svoju voľnú úvahu a cieľ sledovaný takýmto penále. Vrátim sa k tomu neskôr vo svojej analýze (pozri body 52, 53 a 59 nižšie).

42. Z rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete)²⁹ vyplýva, že nie je možné uznať tvrdenie Rumunska, ktoré je podporované Belgickom, Estónskom a Francúzskom a podľa ktorého sa článok 260 ods. 3 ZFEÚ neuplatní, lebo Rumunsko čiastočne prebralo smernicu 2015/849. Článok 260 ods. 3 ZFEÚ sa v tomto konaní uplatní,³⁰ lebo Komisia preukázala, že Rumunsko si v plnom rozsahu nespĺnilo oznamovaciu povinnosť. Opatrenia na prebratie totiž jednoznačne chýbali, kým Rumunsko 21. júla 2019 neprebralo smernicu 2015/849 v plnom rozsahu, a predtým existujúce vnútroštátne opatrenia neboli postačujúce (pozri body 34 a 35 vyššie).

24 C-543/17, EU:C:2019:573.

25 C-543/17, EU:C:2019:573.

26 Rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 59).

27 Pozri rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, najmä body 60, 61 a 80 až 89).

28 Rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EU:C:2019:573). Porovnaj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Szpunar vo veci Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:322, najmä body 58 až 81) (návrh reštriktívneho prístupu), s návrhmi, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci Komisia/Polsko (C-320/13, neuvěřený, EU:C:2014:2441, body 114 až 145), a návrhmi, ktoré som predniesol vo veci Komisia/Španielsko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Hypotekárny úver) (C-569/17, EU:C:2019:271, body 41 až 71) (návrh širšieho prístupu).

29 Rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EU:C:2019:573).

30 Chcem poukázať na to, že neexistujú pochybnosti o tom, že smernica 2015/849 je smernicou prijatou na základe legislatívneho postupu, konkrétne riadneho legislatívneho postupu podľa právneho základu, ktorým je článok 114 ZFEÚ.

2. Voľná úvaha Komisie podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ

43. V prejednávanej veci Rumunsko s podporou Belgicka, Estónska, Francúzska a Poľska v podstate tvrdí, že uloženie finančných sankcií nie je odôvodnené, lebo Komisia s prihliadnutím na osobitné okolnosti veci neuviedla dôvody svojho rozhodnutia uplatniť článok 260 ods. 3 ZFEÚ.

44. Súhlasím s Komisiou v tom, že nie je povinná uviesť dôvody svojho rozhodnutia požadovať finančné sankcie na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ.³¹ Dôvody, pre ktoré som dospel k tomuto záveru, sú nasledujúce.

45. Po prvé treba pripomenúť, že článok 260 ods. 3 ZFEÚ umožňuje Komisii podať žalobu pre nesplnenie povinnosti na základe článku 258 ZFEÚ s odôvodnením, že členský štát „porušil svoju povinnosť oznámiť opatrenie, ktorým transponoval smernicu prijatú v súlade s legislatívnym postupom“, a v rovnakom konaní požiadať Súdny dvor o uloženie finančných sankcií tomuto členskému štátu. Tu už uloženie finančných sankcií nezávisí od dlhšieho konania, v ktorom je najprv vydaný prvý rozsudok, ktorým Súdny dvor konštatuje porušenie podľa článku 258 ZFEÚ, a potom druhý rozsudok, ktorým Súdny dvor uloží členskému štátu finančné sankcie podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ za nedosiahnutie súladu s prvým rozsudkom. Ide totiž o konanie „dva v jednom“.

46. V dôsledku toho treba vychádzať z toho, že možnosť požadovať finančné sankcie, ktorú má Komisia na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, je spojená s jej právomocou voľnej úvahy pri podávaní žaloby podľa článku 258 ZFEÚ, ktorú jej uznáva judikatúra.³² Ako konštatoval Súdny dvor, Komisia „nie je povinná zdôvodňovať svoje rozhodnutie a takisto prípustnosť žaloby nebude závisieť od okolností, ktoré mali vplyv na jej rozhodovanie... Súdny dvor musí len preskúmať, či sa použitý postup v zásade môže uplatniť vo vzťahu k údajnému porušeniu“.³³ To isté by podľa môjho názoru malo platiť pre rozhodnutie Komisie uplatniť článok 260 ods. 3 ZFEÚ.

47. V tomto smere sa zo znenia článku 260 ods. 3 ZFEÚ („môže, ak to považuje za vhodné, navrhnúť výšku paušálnej pokuty alebo penále“) v porovnaní s článkom 260 ods. 2 ZFEÚ („navrhne výšku paušálnej pokuty alebo penále“) dá vyvodiť, že Komisia má právomoc voľnej úvahy pri rozhodovaní, či bude požadovať finančné sankcie podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ v konaní na základe článku 258 ZFEÚ, a nie je to jej povinnosť.³⁴ V tomto znení však nič nenaznačuje, že Komisia musí odôvodniť svoje rozhodnutie uplatniť článok 260 ods. 3 ZFEÚ v prípadoch, keď jej z článku 258 ZFEÚ nevyplýva povinnosť urobiť to, keďže kontext článku 260 ods. 3 ZFEÚ zahŕňa postup podľa článku 258 ZFEÚ.³⁵

48. V každom prípade rozhodnutie Komisie požadovať uloženie finančných sankcií podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ musí byť odôvodnené v rozsahu, v akom obsahuje individuálne posúdenie navrhovaných finančných sankcií vzhľadom na okolnosti veci. Dôvody Komisie v súvislosti s uplatnením kritérií použitých na určenie výšky navrhnutých finančných sankcií môžu byť považované za dostatočné na to, aby členský štát pochopil a mohol napadnúť posúdenie finančných sankcií požadovaných Komisiou v konaní na Súdnom dvore, ako je to v prejednávanej veci.

49. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa domnievam, že Komisia nie je povinná uviesť dôvody uplatnenia článku 260 ods. 3 ZFEÚ.

31 Treba poukázať na to, že generálny advokát Wathelet zaujal podobný postoj v návrhoch, ktoré predniesol vo veci Komisia/Poľsko (C-320/13, neuvverejnené, EU:C:2014:2441, body 104 až 113).

32 Pozri rozsudok z 19. septembra 2017, Komisia/Írsko (C-552/15, EU:C:2017:698, bod 34).

33 Rozsudok z 26. júna 2001, Komisia/Portugalsko (C-70/99, EU:C:2001:355, bod 17).

34 Pozri návrhy, ktoré som predniesol vo veci Komisia/Španielsko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Hypotekárny úver) (C-569/17, EU:C:2019:271, bod 68 a v ňom uvedené citácie).

35 Pozri rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorychlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 57).

3. Posúdenie finančných sankcií podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ

50. Vzhľadom na to, že rozhodnutie Komisie požadovať finančné sankcie v prejednávanej veci je v súlade s článkom 260 ods. 3 ZFEÚ, prejdem na posúdenie finančných sankcií v zmysle tohto ustanovenia.

51. Po prvé, ako som uviedol vo svojich návrhoch prednesených vo veci Komisia/Španielsko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Hypotekárny úver),³⁶ Komisia by mala byť oprávnená použiť rovnakú metódu na výpočet finančných sankcií, aké navrhuje podľa článku 260 ods. 2 a 3 ZFEÚ, keďže takéto penále sú rovnaké, ciele sledované týmito dvomi ustanoveniami sú podobné a podporuje to koherentný prístup a zabezpečuje predvídateľnosť pre členské štáty. V tomto zmysle fakt, že článok 260 ods. 2 ZFEÚ sankcionuje „dvojité porušenie“ práva EÚ a nedodržiavanie prvého rozsudku vydaného na základe článku 258 ZFEÚ, zatiaľ čo článok 260 ods. 3 sankcionuje jedno porušenie práva EÚ, ktorým je nesplnenie oznamovacej povinnosti, podľa môjho názoru neovplyvňuje skutočnosť, že obe ustanovenia sa týkajú porušení, ktoré vyplývajú z primárneho práva Únie (pozri bod 31 vyššie).

52. V každom prípade Súdny dvor nie je viazaný návrhmi Komisie, pokiaľ ide o uloženie finančných sankcií alebo spôsob ich výpočtu podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ.³⁷ Ako Súdny dvor uznal v rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete),³⁸ je úlohou Súdneho dvora, aby v každej veci a v závislosti od okolností veci, v ktorej koná, ako aj od stupňa presvedčovania a odrádzania, ktorý považuje za potrebný, uložil primerané peňažné sankcie, aby sa najmä zabránilo opakovaniu podobných porušení práva EÚ. Súdny dvor ďalej v súvislosti s článkom 260 ods. 2 ZFEÚ rozhodol, že návrhy Komisie a usmernenia v jej oznámeniach nie sú pre Súdny dvor záväzné; predstavujú len užitočnú referenciu a zabezpečujú, že podanie žaloby je transparentné, predvídateľné a v súlade s právnou istotou.³⁹

53. Z rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete)⁴⁰ teda podľa všetkého vyplýva, že judikatúra týkajúca sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ sa musí uplatniť analogicky v prípade článku 260 ods. 3 ZFEÚ, keďže finančné sankcie na základe týchto dvoch ustanovení sledujú ten istý cieľ: uloženie penále je zvlášť vhodné na to, aby podnietilo členský štát k tomu, aby v čo najkratšom čase ukončil nesplnenie povinnosti, ktoré by v prípade absencie takéhoto opatrenia mohlo pretrvávať, zatiaľ čo uloženie paušálnej pokuty je skôr založené na posúdení toho, aké účinky bude mať na verejné a súkromné záujmy nesplnenie povinností zo strany dotknutého členského štátu.

54. Navyše v judikatúre týkajúcej sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ, ktorá sa začala úvodným rozsudkom z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko⁴¹, Súdny dvor rozhodol, že môže uložiť paušálnu pokutu i penále⁴² a že môže uložiť peňažnú sankciu, ktorú Komisia nenavrhol, na základe toho, že „možnosť uložiť peňažnú sankciu a výber najvhodnejšej sankcie za okolností prejednávanej veci sa dá posúdiť iba vo svetle zistení Súdneho dvora v rozsudku, ktorý sa má vyhlásiť na základe článku [260 ods. 2 ZFEÚ],

36 C-569/17, EU:C:2019:271, bod 73. Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci Komisia/Polsko (C-320/13, neuvverejnené, EU:C:2014:2441, body 146 až 160), a generálny advokát Szpunar vo veci Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:322, bod 96).

37 Pozri návrhy, ktoré som predniesol vo veci Komisia/Španielsko (C-569/17, EU:C:2019:271, bod 74).

38 Pozri rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 78) [ktorý analogicky odkazuje na rozsudok z 2. decembra 2014, Komisia/Taliansko (C-196/13, EU:C:2014:2407, bod 86 a tam citovanú judikatúru)].

39 Pokiaľ ide o paušálne pokuty, pozri rozsudok z 19. decembra 2012, Komisia/Írsko (C-279/11, neuvverejnený, EU:C:2012:834, bod 77). Pokiaľ ide o penále, pozri tiež rozsudok zo 4. júla 2018, Komisia/Slovensko (C-626/16, EU:C:2018:525, bod 83).

40 Pozri rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 61) [ktorý analogicky odkazuje na rozsudok z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko (C-304/02, EU:C:2005:444, bod 81)]. Pozri tiež bod 40 vyššie.

41 C-304/02, EU:C:2005:444.

42 Pozri rozsudky z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko (C-304/02, EU:C:2005:444, body 80 až 86), a z 12. novembra 2019, Komisia/Írsko (Veterná farma v Derrybriene) (C-261/18, EU:C:2019:955, bod 112).

a preto sa vymyká zo sféry politiky“.⁴³ Treba teda nájsť odpoveď na otázku, či sa judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ analogicky uplatní v prípade článku 260 ods. 3 ZFEÚ, pokiaľ ide o voľnú úvahu Súdneho dvora pri ukladaní paušálnej pokuty i penále alebo peňažnej sankcie, ktorú Komisia nenavrhol.

55. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že v porovnaní s článkom 260 ods. 2 ZFEÚ („Ak Súdny dvor Európskej únie zistí, že členský štát nevyhovel rozsudku, môže mu uložiť paušálnu pokutu alebo penále.“) článok 260 ods. 3 ZFEÚ stanovuje, že finančné sankcie uložené Súdny dvorom nesmú presiahnuť výšku určenú Komisiou („Ak Súdny dvor Európskej únie určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, môže dotknutému členskému štátu uložiť paušálnu pokutu alebo penále najviac vo výške navrhutej Komisiou.“).

56. Je pravda, že ako Estónsko, Rumunsko a Komisia uviedli na pojednávaní, toto obmedzenie stanovené v článku 260 ods. 3 ZFEÚ sa dá vykladať v tom zmysle, že obmedzuje voľnú úvahu Súdneho dvora nielen v súvislosti s výškou sankcie, ale aj s voľbou uloženej peňažnej sankcie, takže Súdny dvor nemôže uložiť paušálnu pokutu i penále, ak to Komisia nenavrhol, ani nemôže uložiť inú finančnú sankciu, než navrhla Komisia.⁴⁴

57. Ja však trvám na stanovisku, ktoré som uviedol v návrhoch, ktoré som predniesol vo veci Komisia/Španielsko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Hypotekárny úver),⁴⁵ podľa ktorého Súdny dvor môže na základe voľnej úvahy v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ uložiť tak paušálnu pokutu, ako aj penále alebo peňažnú sankciu, ktorú Komisia nenavrhol, s výhradou stropu peňažnej sankcie v zmysle tohto ustanovenia. Treba poukázať najmä na to, že znenie článku 260 ods. 3 ZFEÚ odkazuje na sumu, a nie na výber peňažnej sankcie, ktorá sa má uložiť. Z tohto znenia možno vyvodíť, že Súdny dvor nemôže uložiť peňažnú sankciu vo vyššej sume, ako navrhuje Komisia. To však podľa môjho názoru neobmedzuje voľnú úvahu Súdneho dvora, pokiaľ ide o vhodnú peňažnú sankciu vo všetkých situáciách. Súdny dvor teda môže v závislosti od okolností uložiť peňažnú sankciu, ktorú Komisia nenavrhol, alebo paušálnu pokutu i penále, ktoré sú rovnaké alebo nižšie ako sumy „stanovené Komisiou“, čo nemusí byť celková suma, ktorá bude v konečnom dôsledku uložená príslušnému členskému štátu.

58. Navyše taký výklad sleduje ciele článku 260 ods. 3 ZFEÚ vzhľadom na účel existencie rozličných finančných sankcií v Zmluvách. Ako som uviedol v bode 40 vyššie, ak si členský štát splní oznamovaciu povinnosť v priebehu konania, a teda skôr než Súdny dvor preskúma skutkový stav, nie je možné uložiť penále. Paušálna pokuta je však naďalej možná, lebo rieši vplyv porušenia na verejné a súkromné záujmy a odrádza od opätovného porušenia. Taká situácia totiž vysvetľuje prispôbený postup, v rámci ktorého Komisia vo všeobecnosti požaduje paušálnu pokutu a penále v žalobách podaných na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ (pozri bod 23 vyššie), ako ilustruje toto konanie. Keby však Komisia navrhla iba jeden typ sankcie, voľná úvaha Súdneho dvora, na základe ktorej môže v prípade potreby uložiť odlišnú sankciu alebo paušálnu pokutu i penále s výhradou stropu stanoveného v článku 260 ods. 3 ZFEÚ, by zabezpečila, že toto ustanovenie nestratí potrebný účinok.

43 Rozsudok z 12. júla 2005, Komisia/Francúzsko (C-304/02, EU:C:2005:444, bod 90). Pozri tiež rozsudok z 18. júla 2007, Komisia/Nemecko (C-503/04, EU:C:2007:432, bod 22).

44 Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wathelet vo veci Komisia/Poľsko (C-320/13, neuvverejnené, EU:C:2014:2441, bod 155), a generálny advokát Szpunar vo veci Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:322, body 97 až 100).

45 C-569/17, EU:C:2019:271, body 76 až 78.

59. Ďalej treba uviesť, že Súdny dvor síce podľa všetkého v rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete)⁴⁶ nezaujal k tejto otázke priame stanovisko, poukázal však na voľnú úvahu Súdneho dvora pri určovaní uloženia finančných sankcií podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ⁴⁷ a najmä na skutočnosť, že konanie podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ umožňuje Súdnemu dvoru vykonávať „súdnú funkciu“ pri posudzovaní peňažnej sankcie, ktorú „považuje za najprimeranejšiu okolnostiam prejednávanej veci“.⁴⁸

4. Uloženie paušálnej pokuty v prejednávanej veci

60. Vzhľadom na judikatúru týkajúcu sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ⁴⁹ uloženie paušálnej pokuty a stanovenie jej sumy podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ závisí v každom prípade od všetkých relevantných faktorov, ktoré súvisia s vlastnosťami preukázaného porušenia a správaním príslušného členského štátu. Súdny dvor v rámci výkonu svojej voľnej úvahy rozhodne, či má uložiť paušálnu pokutu, a ak áno, určí vhodnú sumu vzhľadom na okolnosti, ktorá je primeraná porušeniu. Medzi relevantné faktory patrí v tomto smere závažnosť porušenia, jeho trvanie a platobná schopnosť členského štátu.

61. Z tejto judikatúry ďalej vyplýva, že paušálna pokuta je založená na posúdení účinkov nevykonania povinností dotknutého členského štátu na súkromné a verejné záujmy, a to predovšetkým vtedy, ak nesplnenie povinnosti pretrvávalo počas dlhého obdobia.⁵⁰ Uloženie paušálnej pokuty nemôže byť automatické, lebo Súdny dvor má širokú právomoc voľnej úvahy pri rozhodovaní o tom, či je uloženie takej sankcie nevyhnutné.⁵¹

62. V dôsledku toho treba poukázať na to, že Súdny dvor má v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ značnú voľnú úvahu, na základe ktorej môže v prípade potreby uložiť paušálnu pokutu v závislosti od okolností veci a správania dotknutého členského štátu, aby reagoval na účinky nesplnenia oznamovacej povinnosti zo strany členského štátu na súkromné a verejné záujmy. Skutočnosť, že Súdny dvor považoval za vhodné uložiť paušálnu pokutu podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ „predovšetkým vtedy, ak nesplnenie povinnosti pretrvávalo počas dlhého obdobia“, ako som uviedol v bode 61 vyššie, nebráni Súdnemu dvoru uložiť paušálnu pokutu v iných situáciách, ak je to potrebné na zabránenie opakovaniu podobných porušení práva EÚ.

63. Vzhľadom na jednotlivé ciele, ktoré sleduje uloženie penále a paušálnej pokuty (pozri bod 53 vyššie), je tiež jasné, že zatiaľ čo penále, ktoré má byť predovšetkým donucujúcim opatrením v súvislosti s pretrvávajúcim porušením, je uložené, len kým porušenie pretrváva, rovnaký prístup nie je potrebný v súvislosti s uložením paušálnej pokuty.⁵² Na rozdiel od tvrdení Francúzska a Rumunska teda skutočnosť, že členský štát si môže splniť svoje povinnosti v priebehu konania, nerobí paušálnu pokutu bezpredmetnou.

46 Pozri rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EU:C:2019:573, najmä body 81 a 83).

47 Pozri rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, najmä body 78, 83, 84, 89 a 92).

48 Rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 58).

49 Pozri rozsudok z 12. novembra 2019, Komisia/Írsko (Veterná farma v Derrybriene) (C-261/18, EU:C:2019:955, body 113 a 114).

50 Pozri rozsudok z 2. decembra 2014, Komisia/Grécko (C-378/13, EU:C:2014:2405, bod 72).

51 Pozri rozsudok z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko (C-121/07, EU:C:2008:695, bod 63).

52 Pozri rozsudok z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko (C-121/07, EU:C:2008:695, body 19, 20, 44, 45 a 56 až 58), a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mazák vo veci Komisia/Francúzsko (C-121/07, EU:C:2008:320, bod 80).

64. V prejednávanej veci treba vychádzať z toho, že uloženie paušálnej pokuty je primerané ako odradzujúce opatrenie. Jej celková výška navrhnutá Komisiou (4 536 667,20 eura) môže byť znížená (na 4 011 038,72 eura), pokiaľ sa uplatnia aktualizované údaje Komisie,⁵³ a možno aj viac, ak sa zohľadnia určité faktory. V dôsledku toho vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci navrhujem, aby Súdny dvor uložil Rumunsku paušálnu pokutu 3 000 000 eur.⁵⁴

65. Po prvé čo sa týka závažnosti porušenia, Súdny dvor v rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorychlostné siete)⁵⁵ v súvislosti s uložením penále podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ uznal, že povinnosť prijať vnútroštátne opatrenia na zabezpečenie úplného prebratia smernice a povinnosť oznámiť tieto opatrenia Komisii predstavujú „podstatné povinnosti členských štátov s cieľom zabezpečiť úplnú účinnosť práva Únie a že nesplnenie týchto povinností treba preto považovať za značne závažné“. Podľa mňa to platí aj v prejednávanej veci, ktorá sa týka uloženia paušálnej pokuty.

66. Navyše ak Súdny dvor vezme na určenie paušálnej pokuty v prejednávanej veci do úvahy kritériá, ktoré prijala Komisia, nezdá sa, že posúdenie závažnosti zo strany Komisie je výsledkom omylu, a to vzhľadom na dôležitosť porušených ustanovení práva EÚ a účinky na verejné a súkromné záujmy. Treba poukázať na to, že smernica 2015/849 je kľúčovým právnym nástrojom v predchádzaní používaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.⁵⁶ Smernica je súčasťou kontextu budovania skutočnej a účinnej bezpečnostnej únie⁵⁷ a stavia na predchádzajúcich smerniciach a medzinárodnej činnosti v danej oblasti s cieľom posilniť právny rámec na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v EÚ.⁵⁸ Podobne ako v iných rozsudkoch, ktoré Súdny dvor vydal v súvislosti s ďalšími smernicami v oblasti vnútorného trhu,⁵⁹ možno vychádzať z toho, že neoznámenie opatrení na prebratie smernice zo strany Rumunska môže narušiť riadne fungovanie vnútorného trhu, a teda vykazuje určitý stupeň závažnosti.⁶⁰

67. Aj účinky neprebratia smernice 2015/849 zo strany Rumunska na verejné a súkromné záujmy sa dajú považovať za významné, lebo ako uviedla Komisia, toto neprebratie predstavuje riziko pre celistvosť a fungovanie finančného systému EÚ, keďže sa stáva zraniteľným voči praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a ovplyvňuje investorov a občanov. Ilustruje to napríklad uznesenie Európskeho parlamentu z 19. septembra 2019 o stave vykonávania právnych predpisov Únie v oblasti prania špinavých peňazí,⁶¹ ktoré okrem iného privítalo, že Komisia podala žaloby pre nesplnenie povinnosti proti členským štátom, ktoré neprebrali smernicu 2015/849, a vyzvalo ich, aby to urobili čo najskôr.

53 Pozri oznámenie Komisie – Aktualizácia údajov používaných pri výpočte paušálnych pokút a penále, ktoré bude Komisia navrhovať Súdnemu dvoru Európskej únie v konaniach o nesplnení povinnosti (Ú. v. EÚ C 309, 2019, s. 1). Minimálna paušálna pokuta je znížená na 1 651 000 eur. V tomto smere by sa paušálna pokuta podľa vzorca uvedeného v bodoch 25 a 26 vyššie vypočítala takto: denná suma 5 319,68 eura (1 039 × 8 × 0,64) × 754 dní. Na základe toho by potom celková paušálna pokuta požadovaná Komisiou dosiahla 4 011 038,72 eura.

54 Stojí za zmienku, že suma, ktorú navrhujem, zodpovedá určitým paušálnym pokutám uloženým podľa článku 260 ods. 2 ZFEÚ za neprebratie smernice v plnom rozsahu. Pozri rozsudky z 31. marca 2011, Komisia/Grécko (C-407/09, EÚ:C:2011:196, body 33 až 44) (3 milióny eur), a z 30. mája 2013, Komisia/Švédsko (C-270/11, EÚ:C:2013:339, body 43 až 60) (3 milióny eur). Porovnaj tieto sumy s pokutou uloženou v rozsudku z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko (C-121/07, EÚ:C:2008:695, body 65 až 88) (10 miliónov eur) (najmä s poukázaním na predchádzajúce porušenia v dotknutej oblasti).

55 Rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EÚ:C:2019:573, bod 85).

56 Pozri smernicu 2018/843, najmä odôvodnenie 1; smernicu 2015/849, najmä článok 1 ods. 1 a odôvodnenia 1 až 3 a 64.

57 Pozri správu Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade a Rade, Dvadsať správa o pokroku dosiahnutom pri budovaní účinnej a skutočnej bezpečnostnej únie, COM(2019)552 final, 30. október 2019, s. 10 – 12.

58 Pozri oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade, Smerom k lepšiemu vykonávaniu rámca EÚ pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, COM(2019)360 final, 24. júl 2019.

59 Pozri poznámku pod čiarou 30 vyššie.

60 Pozri rozsudok z 30. mája 2013, Komisia/Švédsko (C-270/11, EÚ:C:2013:339, bod 49).

61 Pozri najmä odôvodnenia A, B, G a bod 1.

68. Okrem toho je potrebné vziať v prejednávanej veci do úvahy nasledujúce faktory. Predovšetkým síce platí, že ako uviedla Komisia, pri určovaní závažnosti neoznámenej je potrebné zohľadniť rozsah prebratia,⁶² treba však poukázať na to, že v prejednávanej veci ide o úplné neoznámenej opatrení na prebratie zo strany členského štátu. V tejto súvislosti nepovažujem za presvedčivé tvrdenie Rumunska, podľa ktorého opatrenia oznámené v októbri 2018 čiastočne preberajú smernicu 2015/849 a do veľkej miery umožňujú dosiahnutie cieľov smernice, lebo Súdny dvor zamietol podobné tvrdenia s odôvodnením, že tieto opatrenia nespĺňajú požiadavky príslušnej smernice; v opačnom prípade by nebolo konštatované, že členský štát porušil svoju povinnosť prebrať smernicu.⁶³

69. Okrem toho nie som presvedčený o tom, že treba vziať do úvahy niektoré okolnosti, na ktoré poukazuje Rumunsko. Pokiaľ ide o krátke trvanie konania pred podaním žaloby, je nepochybné, že Komisia poskytla Rumunsku primeranú lehotu na to, aby odpovedalo na formálnu výzvu a odôvodnené stanovisko a aby si pripravilo obhajobu v súlade s judikatúrou Súdneho dvora,⁶⁴ keďže Rumunsko malo dva mesiace na to, aby odpovedalo na výzvu a odôvodnené stanovisko, a od uplynutia lehoty na prebratie stanovenej v smernici 2015/849 (26. jún 2017) do podania žaloby zo strany Komisie (27. august 2018) uplynul viac ako rok. Nie je možné akceptovať ťažkosti spojené so zložitým vykonávaním smernice 2015/849 vzhľadom na to, že členský štát sa nemôže odvolávať na zvyky alebo stav svojho vnútroštátneho právneho poriadku, aby tým odôvodnil nespĺnenie povinností vyplývajúcich z práva EÚ.⁶⁵ Ďalej musím uviesť, že skutočnosť, že aj ďalšie členské štáty majú problémy s včasným prebratím smernice, je rovnako nepodstatná,⁶⁶ a v každom prípade ako uviedla Komisia, Rumunsko je jediným členským štátom, ktorý ku dňu podania tejto žaloby neoznámil nijaké opatrenia na prebratie.⁶⁷

70. Napriek tomu existujú určité poľahčujúce okolnosti v súvislosti s uložením paušálnej pokuty v prejednávanej veci. Po prvé smernicou 2018/843 bola predĺžená lehota na vytvorenie centrálnych registrov informácií o skutočnom vlastníctve podľa článkov 30 a 31 smernice 2015/849, hoci lehota na prebratie pre iné povinnosti vyplývajúce zo smernice zostala nezmenená (pozri bod 7 vyššie). Nevidím dôvod, pre ktorý by toto predĺženie nemohlo byť zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť, ako uvádza Komisia. Po druhé Rumunsko preukázalo, že počas konania spolupracovalo s Komisiou v dobrej viere.⁶⁸ Nakoniec je nesporné, že Rumunsko doposiaľ nebolo Súdnym dvorom odsúdené za neprebratie smernice v určenej lehote.⁶⁹

71. Po druhé, pokiaľ ide o trvanie porušenia, Komisia sa domnieva, že ho treba počítať odo dňa uplynutia lehoty na prebratie smernice 2015/849, zatiaľ čo Rumunsko tvrdí, že tento prvok netreba brať do úvahy a subsidiárne že treba použiť dátum stanovený v odôvodnenom stanovisku.

62 Pozri oznámenie z roku 2011, bod 25, a oznámenie z roku 2017, s. 15. Pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. decembra 2008, Komisia/Francúzsko (C-121/07, EU:C:2008:695, bod 84).

63 Pozri rozsudok z 30. mája 2013, Komisia/Švédsko (C-270/11, EU:C:2013:339, bod 51). V rozsudku z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorychlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 73), Súdny dvor podľa všetkého nevenoval nijakú pozornosť podobnému tvrdeniu Belgicka.

64 Pozri rozsudok z 18. októbra 2018, Komisia/Rumunsko (C-301/17, neuvverejnený, EU:C:2018:846, bod 32). Komisia má pri podávaní žalôb pre nespĺnenie povinnosti širokú právomoc voľnej úvahy; pozri bod 46 vyššie.

65 Pozri rozsudok z 12. novembra 2019, Komisia/Írsko (Veterná farma v Derrybriene) (C-261/18, EU:C:2019:955, bod 89).

66 Pozri rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť najvyššieho súdu) (C-619/18, EU:C:2019:531, bod 120).

67 Za zmienku stojí, že Komisia na pojednávaní vo veci Komisia/Írsko (C-550/18) uviedla, že žaloba pre nespĺnenie povinnosti bola podaná len proti Írsku a Rumunsku a že všetky ostatné členské štáty oznámili opatrenia na prebratie smernice 2015/849.

68 Pozri rozsudok zo 17. októbra 2013, Komisia/Belgicko (C-533/11, EU:C:2013:659, bod 60).

69 Pozri rozsudok z 30. mája 2013, Komisia/Švédsko (C-270/11, EU:C:2013:339, bod 55).

72. Je potrebné poukázať na to, že v judikatúre týkajúcej sa paušálnych pokút v zmysle článku 260 ods. 2 ZFEÚ Súdny dvor posudzuje trvanie porušenia odo dňa vydania prvého rozsudku Súdneho dvora na základe článku 258 ZFEÚ do dňa, keď si dotknutý členský štát splnil svoje povinnosti, alebo ak si ich nespĺnil, do preskúmania skutkových okolností Súdny dvorom v konaní o druhej žalobe.⁷⁰ Na účely určovania paušálnych pokút podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ teda prejednávajúca vec poukazuje na dva hlavné aspekty.

73. Po prvé, čo sa týka bodu, v ktorom sa trvanie porušenia končí, je síce nesporné, že Rumunsko si svoje povinnosti splnilo k 21. júlu 2019, je však potrebné objasniť, v ktorý deň Súdny dvor skúma skutkový stav v konaní podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ, predovšetkým v záujme zachovania právnej istoty a odradzujúceho účinku paušálnych pokút. Keďže je pravdepodobné, že v konaní podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ dotknutý členský štát predloží opatrenia na prebratie v rôznych fázach konania, mal by byť určený pevný bod v čase, aby si Súdny dvor mohol plniť svoju súdnu funkciu.⁷¹ Na tento účel je podľa môjho názoru vhodné určiť dátum posledného pojednávania vo veci alebo, ak sa pojednávanie neuskutoční, dátum ukončenia písomnej časti konania (konkrétne deň, keď je účastníkom oznámené, že určité rozhodovacie zloženie Súdneho dvora rozhoduje vo veci), lebo to je pre účastníkov konania posledná príležitosť predložiť pripomienky k stupňu dosiahnutia súladu v dotknutom členskom štáte a k finančným sankciám, ktoré majú byť uložené.⁷²

74. Po druhé, pokiaľ ide o začiatok trvania porušenia v súvislosti s paušálnymi pokutami, deň uplynutia lehoty na prebratie určenej v príslušnej smernici považujem za vhodnejší než deň uplynutia lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku, lebo lepšie slúži na dosiahnutie cieľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ, ktorým je čiastočne silnejšie podnecovanie členských štátov k včasnému preberaniu smerníc.⁷³ Naopak, ak je uloženie paušálnej pokuty podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ možné až po dátume uvedenom v odôvodnenom stanovisku, vyplýva z toho riziko, že lehota na prebratie stanovená v smernici nebude mať bezprostredný účinok, kým Komisia nepodá žalobu na členský štát. Netreba zabúdať ani na to, že na rozdiel od penále, ktoré je prostriedkom na donútenie členského štátu, aby ukončil porušenie niekedy v budúcnosti, sa paušálne pokuty týkajú minulého správania a predstavujú prostriedok na zabezpečenie toho, aby členský štát nečakal s prijatím opatrení na nápravu porušenia až do podania žaloby,⁷⁴ čo by sa naozaj mohlo stať, keby sa použil dátum určený v odôvodnenom stanovisku.

75. V dôsledku toho sa prístup, ktorý navrhujem, podľa všetkého s väčšou silou uplatní na paušálne pokuty než na penále, v súvislosti s ktorým Súdny dvor v rozsudku Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete)⁷⁵ vzal pri posudzovaní trvania do úvahy deň uplynutia lehoty na prebratie určenej v príslušnej smernici. V každom prípade keby Súdny dvor nesúhlasil s mojím návrhom, čas, ktorý uplynul odo dňa uplynutia lehoty na prebratie stanovenej v dotknutej smernici, by sa mohol považovať za súčasť posudzovania závažnosti porušenia, ako to Súdny dvor urobil v judikatúre týkajúcej sa článku 260 ods. 2 ZFEÚ.⁷⁶

70 Pozri rozsudky z 25. júna 2013, Komisia/Česká republika (C-241/11, EU:C:2013:423, bod 46), a z 12. novembra 2019, Komisia/Írsko (Veterná farma v Derrybriene) (C-261/18, EU:C:2019:955, bod 122).

71 Pozri v tomto smere návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer vo veci Komisia/Grécko (C-387/97, EU:C:1999:455, body 56 až 58).

72 Pozri v tomto smere rozsudok zo 17. novembra 2011, Komisia/Taliano (C-496/09, EU:C:2011:740, bod 84). Pokiaľ ide o penále, pozri tiež rozsudok z 31. mája 2018, Komisia/Taliano (C-251/17, neverejný, EU:C:2018:358, body 64 a 65), a návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Trstenjak vo veci Komisia/Nemecko (C-503/04, EU:C:2007:190, body 62, 63 a 88).

73 Pozri rozsudok z 8. júla 2019, Komisia/Belgicko (Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Vysokorýchlostné siete) (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 52).

74 Pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Poiares Maduro vo veci Komisia/Taliano (C-119/04, EU:C:2006:65, bod 46). Pozri tiež bod 53 vyššie.

75 Rozsudok z 8. júla 2019 (C-543/17, EU:C:2019:573, bod 88).

76 Pozri rozsudok z 19. decembra 2012, Komisia/Írsko (C-374/11, neverejný, EU:C:2012:827, body 38 a 52). Pozri tiež návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Fennelly vo veci Komisia/Grécko (C-197/98, EU:C:1999:597, bod 43).

76. V prejednávanej veci vzhľadom na obdobie, ktoré trvalo odo dňa uplynutia lehoty na prebratie stanovenej v smernici 2015/849 (26. jún 2017) do dňa, keď si Rumunsko splnilo povinnosti (21. júl 2019), porušenie trvalo približne 25 mesiacov, čo sa dá považovať za významné trvanie.⁷⁷ Chcem poukázať na to, že so samotnou povinnosťou členského štátu prijať opatrenia nevyhnutné na prebratie smernice neboli spojené nijaké osobitné ťažkosti.⁷⁸ Treba však zdôrazniť, že vnútroštátna právna úprava oznámená v júli 2019 bola síce prijatá oneskorene, zabezpečovala však úplné prebratie smernice 2015/849.

77. Nakoniec Rumunsko nepredložilo Súdnemu dvoru nijaké dôkazy, ktoré by sa týkali jeho platobnej schopnosti.

78. Vzhľadom na všetky okolnosti tejto veci preto navrhujem, aby Súdny dvor uložil Rumunsku paušálnu pokutu 3 000 000 eur.

VI. O trovách

79. Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť Rumunsku povinnosť nahradiť trovy konania, a Rumunsko nemalo vo veci úspech, je potrebné uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania. V súlade s článkom 140 ods. 1 rokovacieho poriadku, podľa ktorého členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú vlastné trovy konania, je potrebné určiť, že Belgicko, Estónsko, Francúzsko a Poľsko znášajú vlastné trovy konania.

VII. Návrh

80. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

1. určil, že Rumunsko si tým, že do 26. júna 2017 neprijalo opatrenia potrebné na prebratie smernice 2015/849 alebo v každom prípade tieto opatrenia neoznámilo, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 67 tejto smernice;
2. uložil Rumunsku paušálnu pokutu vo výške 3 000 000 eur;
3. uložil Rumunsku povinnosť nahradiť trovy konania a
4. určil, že Belgicko, Estónsko, Francúzsko a Poľsko znášajú vlastné trovy konania.

⁷⁷ Pozri rozsudky z 30. mája 2013, Komisia/Švédsko (C-270/11, EU:C:2013:339, body 57 a 58) (27 mesiacov), a z 13. júla 2017, Komisia/Španielsko (C-388/16, neuverejnený, EU:C:2017:548, bod 40) (29 mesiacov).

⁷⁸ Pozri rozsudok z 31. marca 2011, Komisia/Grécko (C-407/09, EU:C:2011:196, bod 33).